

РЕШЕНИЕ

№ 35228

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7807** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на О. С. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Д. република, с адрес [населено място], [улица], отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ на РПЦ – С. на ДАБ, против Решение № УПВР – 33/08. 07. 2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 13 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на О. С. Д. като явно неоснователна.

С жалбата се иска обявяване на решението за нищожно, тъй като е постановено от интервюиращ орган на ДАБ при МС в общо производство. Произнасянето на интервюиращия орган е след изтичане на 14 – дневния срок в ускореното производство. Алтернативно се поддържат доводи за незаконосъобразност на решението, поради противоречие с материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Правят се възражения, че не е анализирана бежанската история. Причините за напускане на страната на произход са опасения от преследване. Също така, не са изложени убедителни мотиви относно ситуацията в страната на произход, което е от съществено значение за спазване на принципа за забрана за връщане, уреден в чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и реципиран в българското законодателство в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. Искане за връщане на преписката за ново разглеждане със задължителни указания по прилагането на закона. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от жалбоподателката и чрез адв.Р. – С., назначена по реда на ЗПП.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, редовно призван, не изпраща представител, не представя становище по жалбата.

СГП, редовно уведомена, не участва в съдебното производство.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ – ВР – 1758/18.06.2025 г. на РПЦ – С., отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“, подадена от О. С. Д., ЛНЧ [ЕГН] от женски пол, [дата на раждане] в общ. Т., Доминиканска република, гражданка на Доминиканска република, вероизповедание - петдесетник, семейно положение – неомъжена. На 18.06.2025 г. са изготвени дактилоскопна карта и регистрационен лист.

Личните данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. На датата на регистрацията на чужденката са връчени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България.

На 04. 07. 2025 г. е проведено интервю, за което е съставен протокол. По време на интервюто О. С. Д. е заявила, че е дошла в Република България от Турция с оригинален паспорт, но с фалшиво разрешение за пребиваване в Испания, което получила в Турция. Поради липса на виза била задържана от българските власти. В държавата по произход не е осъждана, не е арестувана, не е имала проблеми заради етническата си принадлежност, не е имала проблеми и не е членувала в политически партии. Желаете да отиде в Испания, но има проблем с издадени два акта за раждане в Доминиканска република и получен отказ да ѝ бъде издаден паспорт със самоличността, с която преди е пътувала до Испания. Има дъщеря в М.. В родината си не е имала никога проблеми с никого, не е била заплашвана, насилвана, отвличана. Причините за търси международна закрила са проблемите с документите ѝ за самоличност. Има два паспорта с две различни самоличности. Искат да може да се вижда с дъщеря си, с която дълги години са разделени, защото не е могла да оправи документите си и да отиде при нея.

В административното производство е приложена Справка с рег. № МД– 02 – 382/07.07.2025 г. относно Доминиканска република, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, която потвърждава данните в Справка № МД 02 – 26/07.01.2025 г., също приложена в административната преписка. Видно от нея, страната няма проблеми със сигурността, спазват се основните човешки права.

В хода на образуваното производство административният орган е констатирал наличие на основания по чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 13 от ЗУБ и е приложил ускорена процедура. Постановил е решение №УПВР - 33/08.07.2025г., с което е отхвърлил молбата на за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна. След анализ на личните причини, посочени в интервюто и преценка на данните от Справката за ситуацията в Доминиканска република е стигнал до извода за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателката на 18.07.2025г., жалбата срещу него е подадена на 23.07.2025г., в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

При проверката за законосъобразност на акта, на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган съгласно заповед № ЦУ -

РД-05-157 от 18.03.2025г. (л.14), в установената писмена форма с изложени мотиви от фактическа и правна страна.

Не е основателно възражението за нищожност на решението, поради постановяването му извън срока по чл. 70, ал.1 от ЗУБ. Вярно е, че според цитираната разпоредба, при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна. Посоченият срок, настоящият съдебен състав намира за инструктивен, предвид отмяната на ал. 2 (ДВ, бр. 101 от 2015 г.), според която ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, се преминава към производство по общия ред. Липсата на изрична норма, регламентираща последиците от превишаване на визирания в ал. 1 срок, налага заключението, че неспазването на този срок не води до нищожност или незаконосъобразност на постановеното решение.

Целта на ускорената процедура е максимално бързо произнасяне (в 14-дневен срок) по молбата за предоставяне на международна закрила в случай, че са налице някои от изброените в чл. 13 от ЗУБ предпоставки и че кандидатът е представил пред интервюиращия орган всички документи и доказателства, с които е разполагал в подкрепа на бежанската си история.

В случая административният орган е счел, че са налице предпоставките на чл.13, ал.1, т. 1, т. 2 и т. 13 от ЗУБ, а именно, че чужденката се позовава на основания извън предмета на закона, не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване и идва от сигурна държава по произход. Обсъдени са предпоставките по чл. 8, и чл. 9 от ЗУБ и е прието, че не са налице основания за предоставяне на статут.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода, че жалбоподателката не посочва никакви конкретни причини за основателни опасения от преследване. Съгласно чл.8, ал. 4 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Жалбоподателката по време на интервюто посочва, че никога не е бил арестувана, съдена или осъждана, не е имала проблеми със силите за сигурност, нито с властите поради религиозна си и етническа принадлежност. Не членува в политически партии, никога не са ѝ отправяни заплахи, никога не ѝ е оказвано насилие. Причините за напускане на страната по произход са свързани с желанието ѝ да отиде в Испания при дъщеря си, но има проблеми с документите за самоличност и пътуване.

Правилно при данните от интервюто е прието, че чужденката не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, при което е приложим чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, достатъчно основание при липсата на предпоставките по чл. 8, съответно по чл. 9 от ЗУБ молбата за международна закрила да бъде отхвърлена като явно неоснователна. Мотивите за напускане на страната по произход са извън предметния обхват на ЗУБ, съгласно чл. 13, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Също така, Доминиканска република е сигурна държава по произход, а проблемите с документа

за самоличност са административни проблеми и не са основание за получаване на международна закрила.

Съвкупно преценени данните сочат, че липсват реални основания за търсене на закрила при условията на ЗУБ.

Относно статута на бежанец, обосновано и законосъобразно е прието, че общата обстановка в Доминиканска република сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г., нито посочените лични причини за напускане на страната по произход. Чужденката не сочи реални действия на преследване, предприети спрямо нея. Тя не е била заплашвана, нито пък насилвана или изтезавана. На фона на изложените мотиви в бежанската история, може да се направи обоснован извод, че в конкретния случай става въпрос за мигрант, а не за лице, нуждаещо се от международна закрила. Съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Фактите, които чужденката посочва в бежанската си история не обосновават наличието на основателни опасения от преследване.

О. С. Д. не обосновава основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Спрямо нея не е осъществено преследване по чл.8, ал.4 от ЗУБ. Поради липса на предпоставките за предоставяне на бежански статут по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, искането за предоставяне на бежански статут законосъобразно е отхвърлено като неоснователно.

Не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут. Няма данни, че жалбоподателката е изложена на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че тя е била принудена да напусне държавата по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. От изложеното следва изводът, че О. С. Д. не е била изложена и за нея не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал. 1 т.1 и 2 от ЗУБ.

По отношение на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ: В случая спрямо жалбоподателката не е налице заплахата поради ситуация на безогледно насилие в държавата по произход. Според тълкуването в решението от 17 февруари 2009г. на съда в Л. по дело № С-465/07, на чл. 15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила.

Обстановката в Доминиканска република сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на жалбоподателката е налице страх от преследване. Не е установено спрямо нея да е налице реална опасност, която да е била повод за напускане на страната на произход. От посочената справка не може да се направи обоснован извод, че Доминиканска република се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт.

За жалбоподателката липсват предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Не са налице и визираните в чл. 4, ал. 3 от ЗУБ предпоставки за забрана за връщане на територията на страната по произход. Няма данни за никаква заплаха за живота и свободата на чужденката по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или тя да е изложена на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена. Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 43– ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на О. С. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Д. република, с адрес [населено място], [улица], отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ на РПЦ – С. на ДАБ, против Решение №УПВР – 33/08. 07. 2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 13 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на О. С. Д. като явно неоснователна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: